

ÎNCHEIERE

19 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu
Judecătorii Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne a Republicii Moldova,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Nataliei Chiperi împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, intervenient accesoriu Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova cu privire la recunoașterea ilegalității refuzului și obligarea emiterii actului de calculare și plata îndemnizației de maternitate,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 iulie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne a Republicii Moldova și menținută hotărârea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 16 februarie 2016,

c o n s t a t ă:

La data de 28 septembrie 2015, Natalia Chiperi a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, intervenient accesoriu Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova cu privire la recunoașterea ilegalității refuzului și obligarea emiterii actului de calculare și plata îndemnizației de maternitate.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, nu este angajată în câmpul muncii și se află la întreținerea soțului Anton Chiperi care este angajat în bază de contract în cadrul Serviciului protecție civilă și situații excepționale din 18 octombrie 2010, în prezent activează în funcție de pompier al Unității Salvatori și Pompieri Ialoveni a Secției Situații Excepționale Ialoveni a Direcției Situații Excepționale mun. Chișinău a Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI.

Menționează că, la data de 20 septembrie 2015, s-a născut fiul lor Marius Chiperi, fapt pentru care la data de 06 august 2015 s-a adresat cu o cerere către Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, solicitând calcularea și plata în folosul ei a îndemnizației pentru concediu de maternitate (140 zile) de la locul de muncă a soțului reieșind din cuantumul de 100 % din salariu mediu.

Susține că, prin răspunsul nr.19/9-C-140/15 din data de 18 septembrie 2015, a primit refuz pe motiv că colaboratorii Serviciului sunt supuși asigurării obligatorii de

stat, dar nu și asigurării sociale de stat și că indemnizația de maternitate urmează să o solicite de la Casa Națională de Asigurări Sociale.

Consideră că, refuzul este nejustificat, deoarece î-i încalcă dreptul ei de a primi indemnizația de maternitate prevăzută de Legislația națională.

Afirmă că, potrivit prevederilor art.16 al Legii nr. 289-XV din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitatea temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, asiguratele, soțiile aflate la întreținerea soților salariați și șomerele care s-au aflat la evidență în instituțiile medico-sanitare din RM, care au dreptul la concediu de maternitate, ce include concediu prenatal și concediu postnatal, beneficiază de indemnizație de maternitate. Iar potrivit alin.(2) al Legii sus menționate, indemnizația de maternitate se acordă integral la a 30-a săptămână de sarcină, pe o perioadă de 126 zile calendaristice, iar în cazul nașterii complicate ori al nașterii a doi sau mai mulți copii pe o perioadă de 140 zile calendaristice.

Invocă că, Ministerul Afacerilor Interne al RM este o autoritate executivă, iar angajații acestuia inclusiv angajații Serviciului Protecției Civile și Situații Excepționale, subdiviziune a MAI sunt angajați în sistemul public obligatoriu prin efectul legii, iar conform art.30 al Legii nr. 93 din 05 aprilie 2007 privind Serviciului Protecției Civile și Situații Excepționale, colaboratorii Serviciului sunt supuși asigurării obligatorii de stat în condițiile și modul stabilit de legislație.

La data de 25 februarie 2016, Natalia Chiperi a depus cerere prin care și-a concretizat acțiunea, solicitând abligarea Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale a MAI să calculeze și să achite indemnizația pentru concediul de maternitate (140 zile) pentru nașterea copilului Marius Chiperi, reieșind din cuantumul de 100 % din salariul mediu de 5 576,72 lei a soțului Anton Chiperi și încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

Prin hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 16 februarie 2016 a fost admisă acțiunea. A fost obligat Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne a Republicii Moldova să emită actul de calculare și plată în folosul Nataliei Chiperi a indemnizației concediul de maternitate de 140 zile de la nașterea feciorului Marius Chiperi, reieșind din cuantumul de 100 % din salariu mediu de 5 576,72 lei a soțului Anton Chiperi. A fost încasat din contul Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne a Republicii Moldova în beneficiul Nataliei Chiperi suma de 5 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Prima instanță, și-a argumentat concluzia prin faptul că, la data nașterii copilului 20 septembrie 2015, reclamanta Natalia Chiperi nu era angajată în câmpul muncii și se afla la întreținerea soțului Anton Chiperi, angajat al Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, iar din data de 27 februarie 2013 exercită funcția de pompier al Unității Salvatori și Pompieri Ialoveni a Secției Situațiilor Excepționale Ialoveni a Direcției Situații Excepționale mun. Chișinău a Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI, și beneficiază de indemnizație de maternitate, conform bazei de calcul prevăzute de art. 16 al Legii nr.289 din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 iulie 2016 a fost respins apelul declarat de către Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 12 august 2016, în termenul prevăzut de lege, Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, hotărârile judecătorești sunt neîntemeiate și ilegale, deoarece instanțele judecătorești au interpretat în mod eronat legea, nu a elucidat pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei în fond.

Menționează că, instanțele judecătorești, la examinarea cauzei, nu au ținut cont de faptul că, colaboratorii Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale sunt supuși asigurării obligatorii de stat, dar nu și asigurării sociale de stat, iar din salariul colaboratorilor Serviciului nu se rețin plățile în bugetul asigurărilor sociale.

Prin referința din data de 14 septembrie 2016, Natalia Chiperi a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil și menținerea deciziei instanței de apel ca fiind legală și întemeiată.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic